

tirar els de la junta coets voladors i masclets per anunciar les festes amb soroll fort per si algú no s'havia enterat.

Cap a les deu de la nit ja era hora de sopar amb cocs de diferents maneres i ho férem al costat de la tasca, és a dir, al costat del centre neuràlgic i d'operacions de totes les festes de la joventut i a més estàvem tots els de la junta.

Al programa ficava que la tasca s'inauguraria a les onze de la nit, però per aclamació popular es va avançar el horari i a les vuit la gent ja podia degustar els caldos que allí gustosament servíem a la gent. A les onze davant de la tasca ja començava a estar ple de gent i amb ganes de vore el bou de la ramaderia Hnos. Orient. Per a ser un divendres del mes de maig trobem que hi havia molta gent de fora el poble i com no del poble al bou embolat. Abans de l'embolà va cundir un poc el pànic perquè uns membres de la junta no podien tancar les portes per no portar les clau dels candaos que hi han als forrellats gegants de cada porta, però després d'eixos minuts de tensió tot es soluciona i pogué fer l'embolada del bou de nom (ni idea) per la colla de Torrellanca, ajudats per molts espontanis.

El bou va treballar be i anà menejant-se, també pareix que va tocar a un moret que torejava i es va amagar al carafal del costat del corro, segons dient a l'endemà, li havia trencat tres costelles i un forat al cap (informació per confirmar). Només se li va apagar una bola al bou vam donar l'ordre a l'orquestra Avalon de que ja podia començar la seua actuació.

El ball com vàreu vore era gratuït, de forma que tot aquell que després del bou encara li pareixia prompte per anar a dormir, poguera entrar a la pista a divertir-se. Així fa ser molta gent de fora i sobretot del poble acudiren al ball. Al estar l'escauari davant del pavelló i haver tanta distància fins a la barra l'ambient estava algo gelat, però poc a poc la gent ballava cada cop més avant. Cal dir que al ser un divendres no és la mateixa festa que fer un ball en dissabte, això ho compremem tots no? Ja que en dissabte sempre hi ha algú que te alguna marxa que fer i no pot agotar les bateries la nit del divendres.

D'anècdotes del ball, doncs no en concixem massa, lo de sempre hi avant.

Quan va començar el ball la tasca continua oberta mentre's hi haguera gent i la tancaren cap